

Cooperació

JUNY 2007

16

El món local català
aposta per la cooperació
al desenvolupament

F. C. M. - ACCD

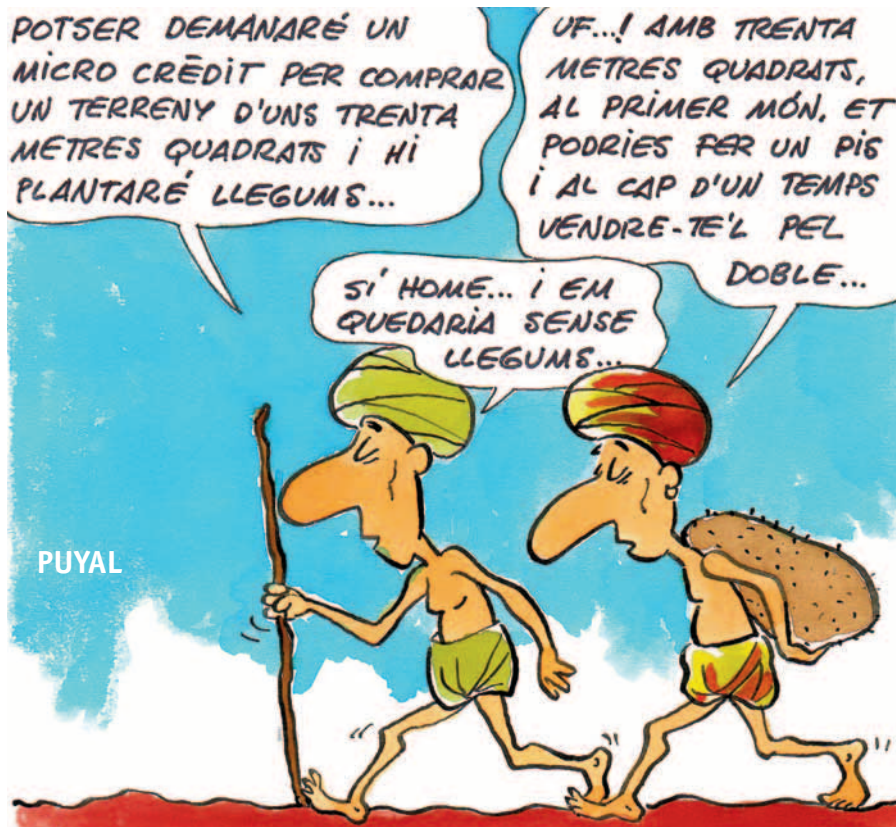

Agència Catalana
de Cooperació
al Desenvolupament

Generalitat
de Catalunya

LA VINYETA DEL MES

3

Editorial

4

En profunditat

6

Les notícies de l'Agència

8

Aproximació a

10

Àfrica subsahariana

12

Amèrica Central i Carib

14

Amèrica del Sud

16

Mediterrània

18

Pau i Acció Humanitària

20

Sensibilització

22

Breus

23

Cultura solidària

24

Ladenúnc!a

ÍNDEX

Incompromisos planetaris

De la recent cimera del G-8 no se n'ha sortit amb cap acord amb xifres ni vinculant i, per tant, sense cap mena de validesa més enllà d'un simple compromís moral. L'objectiu de la trobada, centrada aquesta vegada en la lluita contra el canvi climàtic i que es proposava aconseguir un compromís per tal de reduir l'emissió de gasos climàtics al 50% de cara al 2050 i evitar que la temperatura planetària s'incrementi en més de 2 graus, haurà d'esperar encara com a mínim fins a finals d'any, quan comencin les reunions a Bali per tal de pensar el substitut del Compromís de Kyoto (compromís que, recordem-ho, té vigència fins l'any 2012 però que no ha estat ratificat i, per tant, tampoc no ha estat complert per part dels principals països contaminants com ara els EUA i la Xina). La cimera també havia d'abordar les situacions polítiques de Corea del Nord, Darfur, Iran o Kosovo; però tot continua pendent i sense resolució.

Els acords presos ara fa dos anys a Gleneagles (Escòcia) tampoc no s'han complert. L'anunci realitzat aleshores de dedicar-hi 60.000 milions de dòlars per a la lluita contra la malària i la sida, entre d'altres, fins al 2010 amb prou feines s'està executant i l'objectiu sembla que encara és reduir-lo els propers anys a menys de la meitat. Aquesta quantitat és, només per posar un exemple, una ínfima part del pressupost anual global d'armament, i dona la casualitat que el 90% de les armes venudes al món provenen de països del G-8. Més d'un bilió de dòlars es van gastar l'any passat en armament, dels quals la meitat només corresponen als EUA, que juntament amb Rússia van ser els principals exportadors d'armes. Posat sobre la balança pressupostària, està clar quines són les prioritats del G-8. Potser el problema està en que els líders del G8 són escollits per només un 10% de la població planetària, mentre que les seves polítiques tenen repercussió sobre tots els i les habitants de la Terra.

Des del Nord continuem fallant en massa sentits als nostres compromisos globals amb la resta d'habitants del planeta. La solidaritat i la cooperació, més enllà de les bones intencions, han de traduir-se en compromisos d'actuació fermes que vagin acompanyats de polítiques públiques, pressupostos i sancions, si volem començar a acostar-nos a la resolució dels reptes plantejats

Andreu Felip i Ventura

Director de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD)

Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament

Edita:
Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament
Departament de la Vicepresidència
Generalitat de Catalunya
Via Laietana, 14, 4a planta - 08003 Barcelona
Tel. +34 93 567 64 00 Fax: +34 93 567 64 07
Correu electrònic: accd@gencat.net
Web: www.cooperaciocatalana.net

Coordina de l'Àmbit de Comunicació	Anna Salvador i Alonso
Redacció	Sandra Arolas i Farré, Ferran Cívit i Martí, Eva Vicens Andrés i Dani Vilaró Donat
Col·laboradors / es	Equip tècnic de l'ACCD
Maquetació	Àmbit de Comunicació de l'ACCD
Impressió	Signes, Disseny i Comunicació, s. L.

Dipòsit legal: B-17309-2005
ISSN 1887 - 8830

En profunditat

La fi del franquisme i l'arribada de la democràcia va comportar també per als ajuntaments catalans l'assumpció de molts drets i deures, i van haver de fer un sobreesforç per tal de posar-se al nivell dels seus companys europeus. Sobretot en serveis socials bàsics i infraestructures, però també en la gestió de la democràcia local, de la qual n'havien estat privats durant prop de quaranta anys. Aquest aprendre sobre la marxa els va donar un bagatge que havia de servir-los per, a principis dels anys vuitanta, oferir la seva experiència a municipis del Sud que iniciaven caminades semblants.

F. C. M. / A. S. - ACCD

Els conflictes bèl·lics iniciats a Amèrica Central, sobretot a El Salvador i Nicaragua, van despertar la solidaritat a un nivell fins aleshores pràcticament inèdit a Catalunya: al món local. Així van començar a néixer nombrosos comitès de suport i plataformes solidàries amb un esperit que ràpidament va traspuar des de la societat civil cap al primer nivell de les institucions, els ajuntaments. És el moment dels primers agermanaments entre municipis catalans i centreamericans, sobretot nicaragüencs. Però serà més endavant, amb la recollida de signatures de Justícia i Pau perquè l'Estat espanyol es comprometés a assolir el 0,7% del seu pressupost a la cooperació al desenvolupament, quan es gesta definitivament l'aliança entre la mobilització ciutadana i la majoria dels ajuntaments

catalans. Així el 1986, set ajuntaments catalans i tres entitats, que només representaven el 3% de la població de Catalunya, van crear el Fons Català de Cooperació.

En aquests vint anys, la xifra d'actors municipals de cooperació al desenvolupament s'ha multiplicat fins a arribar als 290 actuals, comptant-hi diferents nivells institucionals que representen el 85% de la població catalana, com ara diputacions, consells comarcals, ajuntaments, mancomunitats i entitats municipals descentralitzades.

La Cooperació Catalana local és present a prop de 50 països del Sud

Catalunya és present a través de la cooperació al desenvolupament

que es fa actualment des dels seus municipis a prop de 50 països de tots els continents del Sud: des de l'Àsia, on les intervencions s'han intensificat darrerament tant a partir del tsunami com de diversos conflictes -a l'Afganistan, Palestina, Sri Lanka i l'Índia-, fins al continent africà -a Senegal, Gàmbia, Mauritània, Mali, Burkina Faso, Malawi, Camerun, Guinea Equatorial, Sàhara Occidental i Sudan-, passant per Amèrica, on es concentren els principals països receptors de la Cooperació Catalana local -Nicaragua, El Salvador, Guatemala, Hondures, Costa Rica, Cuba, Haití, República Dominicana, Mèxic, Brasil, Equador, Perú, Bolívia, Colòmbia, Argentina-.

La coordinació entre els municipis catalans, així com entre aquests i la resta d'actors que, a diferents

La cooperació al desenvolupament als nostres municipis

**ELS MUNICIPIS DEL PRINCIPAT QUE FAN
COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT**

S. A. - ACCD

EL SUPORT DE LA GENERALITAT A LA COOPERACIÓ
PER AL DESENVOLUPAMENT DEL MÓN LOCAL CATALÀ

SECRETARIA DE RELACIONS EXTERIORS (1999 - 2003) 3. 391.000€

ACCD (2004 - 2006) 3. 130.000€

nivells, treballen en cooperació al desenvolupament a Catalunya és la que fa possible sumar esforços i evitar la dispersió de recursos; és la que permet portar endavant projectes, per exemple, de llarg recorregut en medi ambient i gestió de

residus, canalització d'aigües, depuració, governança local, turisme rural i cultural, patrimoni, cultura i llengua, sanejament urbà, serveis bàsics, electrificació rural, agricultura i molts altres. Alhora, també permet actuar d'una forma més rà-

vida i eficaç en situacions d'emergència, postemergència i reconstrucció. Amb aquesta convicció l'ACCD ha recolzat des de la seva creació la cooperació municipalista catalana tant amb recursos tècnics com econòmics, alhora que facilitant aquesta coordinació.

Codesenvolupament, l'aposta de l'ACCD per l'especificitat local

La creixent arribada de nous immigrants a casa nostra ha obert noves possibilitats i vies de treball a la Cooperació Catalana. Més enllà del repte compartit entre administració pública i societat civil de fer dels abans immigrants ara catalans i catalanes amb tots els drets, deures i possibilitats, el codesenvolupament és l'eina de cooperació que implica les comunitats locals d'origen i en possibilita l'organització i la sostenibilitat, afavorint alhora la implicació i identificació d'aquests ja nous catalans amb la societat que els rep.

Qui millor que un interlocutor que coneix les dues parts, la del país d'acollida i la del país receptor de la cooperació al desenvolupament, per a fer de pont entre les dues comunitats? Aquesta és la via per la que estan apostant molts dels nostres municipis i la ferma aposta de l'ACCD en suport de l'especificitat local

les notícies

La Festa del Comerç Just i la Banca Ètica s'ha celebrat enguany a 65 municipis

D.V. - ACCD

La Festa del Comerç Just i la Banca Ètica, organitzada per SETEM en col·laboració amb Alternativa 3, Intermón Oxfam i FETS i amb el suport de l'ACCD, és una activitat lúdica i educativa que vol potenciar el coneixement dels valors i les propostes del comerç just i les finances ètiques entre la població catalana, així com un model de consum més responsable. Enguany la Festa ha celebrat activitats a 65 poblacions catalanes.

En l'edició d'aquest any, Barcelona ha concentrat les activitats en un sol dia, diumenge 10 de juny a la Plaça de Catalunya, i s'han reforçat les activitats a Girona, Tarragona, Lleida i Manresa. En les dues últimes edicions, la Festa ha aplegat unes 70.000 persones a cadascuna.

Algunes de les activitats de la festa han inclòs degustacions, tallers de cuina i venda de productes de Comerç Just; jocs i activitats d'animació infantil; concerts, danses del món i accions teatrals; exposicions i xerrades; projeccions de pel·lícules i documentals; i fins i tot una desfilada de moda de comerç just, que es va realitzar a les

ciutats de Lleida, Tarragona i Barcelona.

El director general de Cooperació al Desenvolupament i Acció Humanitària, David Minoves, el director de l'Agència Catalana de Consum, Jordi Anguera, i el secretari de Comerç i Turisme, Emili Valdero, van encapçalar la representació de la Generalitat a la festa de Barcelona. L'actor Roger Coma va fer la lectura del pregó, un text que assenyalava que "el consum crític i responsable implica reflexionar sobre les conseqüències dels nostres hàbits i plantejar-nos a qui estem beneficiant o perjudicant quan consumim".

La Festa del Comerç Just se celebra des de l'any 2000. Com a principal novetat d'aquest any, se suma a la

Festa l'associació catalana FETS - Finançament Ètic i Solidari, amb la intenció d'ampliar la temàtica de la Festa i donar a conèixer la Banca Ètica i el consum responsable d'instruments financers a la població catalana.

Comerç equitatiu

El Comerç Just és una forma alternativa de comerç que busca aconseguir unes relacions comercials més equitatives entre els països enriquits del Nord i els empobrits del Sud. Promou una relació comercial diferent que garanteix un nivell de vida digna per a les famílies del Sud, té en compte valors ètics i mediambientals, enfront dels criteris exclusivament econòmics del comerç tradicional

de l'Agència

Nou compromís de seguir treballant pel Sàhara Occidental

A. S. - ACCD

El Ministre de Cooperació de la República Àrab Sahrauí Democràtica (RASD), Salek Baba Hassena, i el delegat del Front Polisario a Catalunya, Emboirik Ahmed, es van reunir amb la direcció de l'ACCD per tal de refermar el conveni de col·laboració ambdós organismes.

A través d'aquest conveni l'ACCD seguirà treballant de forma conjunta i coordinada pel Sàhara Occidental i per a la millora de les condicions de vida de la població sahrauí que viu en camps de refugiats a Tindouf, al desert algerià.

D. V. - ACCD

Es dona compliment, així, a allò que estableix el Pla Director de Cooperació al Desenvolupament, que

inclou el Sàhara Occidental com a zona d'actuació preferent per als propers anys

Els Quatre Motors d'Europa volen reforçar la cooperació al desenvolupament

E. V. - ACCD

El director general de Cooperació al Desenvolupament i Acció Humanitària, David Minoves, va participar en la última reunió que van mantenir els representants de les quatre regions a principis de juny, i va presentar el model de la Cooperació Catalana.

Els 4 Motors d'Europa és una associació constituïda per quatre regions europees, Rhône-Alpes, Llobardia, Baden Württemberg i Catalunya, totes elles amb un denominador comú: són regions que sense ser capitals dels seus respec-

tius països, en són econòmicament "motors". La seva funció és impulsar la participació dels actors regionals a la construcció europea a través de projectes innovadors i d'intercanvi en àmbits com l'universitari, el científic, el cultural i el socioeconòmic.

El 30 i 31 de maig es van reunir a Milà els representants de les quatre regions per a participar en un seminari sobre cooperació al desenvolupament, del qual en va sortir una aposta ferma per reforçar el treball conjunt en aquest àmbit. La trobada també va servir perquè els

diversos presents en la trobada donessin a conèixer la tasca respectiva que s'està duent a terme en aquest sentit.

El govern llobard i les associacions d'ONG de Llobardia i d'Itàlia van organitzar aquest fòrum comptant amb actors polítics, plataformes d'ONG, representants de les institucions europees i altres actors de l'àmbit del desenvolupament per reflexionar i compartir experiències sobre la cooperació descentralitzada. Entre els convidats hi havia la Federació Catalana d'ONGD (FCONGD)

Aproximació a

“El Fons vol ser la veu conjunta dels ajuntaments catalans compromesos”

FONS CATALÀ DE COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT

F.C.M. - ACCD

Com va néixer la voluntat de fer cooperació amb el Sud a través dels municipis?

Des de sempre la cooperació municipal ha anat molt lligada a les successives campanyes populars per promoure la destinació del 0,7%. Així, a principis dels anys 80 Justícia i Pau de Catalunya inicià la primera campanya de l'Estat espanyol per tal que dels pressupostos estatals es destinés el 0,7% a l'AOD. La campanya des del punt de vista ciutadà va ser un èxit i en poc temps va aconseguir d'estendre's, primer per tot Catalunya, i després

a la resta de l'Estat fins a assolir més de 200.000 signatures de suport. Aquella campanya no va aconseguir que s'assumís aquesta fita pressupostària quant als pressupostos de l'Estat, el que sí va aconseguir la primera Campanya pel 0,7% va ser obtenir l'adhesió d'uns quants, pocs, ajuntaments a aquesta petició adreçada a l'Estat. Per això, en veure la manca de resposta efectiva dins dels pressupostos generals de l'Estat, a Catalunya es va acordar d'adreçar-se als municipis i demanar als ajuntaments que incorporessin dins dels propis pressupostos aquesta aportació e-

conòmica de suport al desenvolupament dels pobles del Sud. Així és com neix la cooperació municipal en el nostre país que, poc després, donarà lloc a la creació del Fons Català el 1986.

Quina és la funció del Fons Català?

El Fons Català va néixer amb la voluntat de ser un organisme en el qual poguessin confluïr totes les institucions públiques i les entitats ciutadanes, per tal de contribuir des de l'àmbit català al desenvolupament dels països més empobrits del planeta. El Fons Català gestiona de forma conjunta els recursos econòmics aportats per les institucions associades, fet que permet d'unificar els criteris d'anàlisi i avaluació dels projectes i disposar d'un equip tècnic que facilita un seguiment coordinat dels projectes que es financen, superant la dispersió d'esforços, les duplicitats i les limitacions tècniques i econòmiques de molts ajuntaments. Actua com a instrument de coordinació dels esforços dels ajuntaments catalans en els casos d'actuacions en situació d'emergència i especialment en la postemergència i reconstrucció. El Fons Català vol ser la veu conjunta dels ajuntaments catalans compromesos amb la cooperació al desenvolupament i la solidaritat, reivindicant el paper de

Teo Romero, president del Fons Català de Cooperació

les administracions locals en la promoció de la cooperació descentralitzada al Nord i en el desenvolupament local al Sud.

Quina diferència hi ha amb les accions fetes per altres administracions més grans? Només el volum?

El Fons Català no té un pressupost propi, sinó que l'integra a partir de les aportacions dels seus socis. En la cooperació local es dona més protagonisme a les associacions locals del Sud, perquè es treballa més horitzontalment, hi ha un treball entre homòlegs. Concretament, pel que fa a la gestió dels recursos, la cooperació local no es limita a la transferència de diners, sinó que aquesta horitzontalitat fa que siguin les contraparts del Sud les que decideixin el seu futur i plantegin les propostes de desenvolupament.

“Actualment hi ha un procés de creixement de la cooperació local”

Generalment, la principal presa de contacte han acostumat a ser els agermanaments. Encara és així?

Aquesta via ha estat important però en aquest moment no és la que marca o defineix la cooperació local. Va ser un referent durant els anys 80, però ara també tenen un paper important el codesenvolupament i la cooperació al desenvolupament

no marcada per un agermanament. No obstant, tot i que no es comencen massa agermanaments nous en comparació amb períodes anteriors, encara es mantenen vincles.

Ara cap a on van els projectes de cooperació del municipalisme de Catalunya?

L'objectiu és reforçar el paper dels ens locals com a agents de la cooperació al desenvolupament. La cooperació local representa una altra manera d'actuar en cooperació, amb l'objectiu d'abandonar la lògica tradicional de l'ajuda, basada en projectes i beneficiaris i evolucionar cap a una lògica de suport als processos i actors locals que es responsabilitzen del seu propi desenvolupament. També és necessari enfortir l'àmbit local com a àmbit privilegiat per teixir xarxes i aliances de solidaritat entre els ajuntaments i la societat civil organitzada i entre els pobles del Nord i del Sud. Actualment, podem afirmar que hi ha un procés de creixement de la cooperació local de Catalunya amb els països del Sud, tant per l'augment del nombre dels ens locals que hi participen, com pel volum de les seves aportacions i pel percentatge d'assoliment del 0,7% o més dels recursos propis dels ens locals a la solidaritat. Alhora, també hi ha un procés de creixement de la destinació d'aquests recursos a temàtiques relacionades amb l'empoderament local.

Encara hi ha molts municipis catalans que no col·laboren amb el Fons Català. És per desconeixement o per por a no ser capaços de realitzar els projectes per la seva envergadura?

Catalunya té 946 municipis i no tots fan cooperació al desenvolupament. Els ajuntaments que fan cooperació són el 33,7% dels ajuntaments catalans i agrupen el 88,6% de la població catalana. En aquest sentit, podríem dir que dels que fan cooperació, molts són socis o col·laboradors del Fons Català. Sovint, alguns ajuntaments, la majoria petits, fan accions puntuals a través del Fons Català, com és el cas d'algunes emergències, sense la necessitat de ser socis de la nostra institució.

“1 de cada 3 ajuntaments fan cooperació”

Com s'articula la cooperació a través de municipis petits catalans, que tenen pocs recursos i personal per col·laborar?

El Fons Català duu a terme un procés de gestió basat en l'acompanyament i l'auto-responsabilitat, en què ha d'haver-hi un retorn cap als socis i cap a la ciutadania. En aquest sentit, des del Fons Català posem a l'abast dels ajuntaments un equip tècnic de professionals especialistes en els temes que permeten garantir la qualitat del treball. Concretament, en municipis petits on hi ha entitats que tenen projectes on hi ha vincles amb entitats del Sud, el Fons Català fa l'acompanyament dels projectes tant de les entitats locals com dels ajuntaments, amb l'objectiu de donar suport a la millora dels projectes

Àfrica subsahariana

El G-8 no adquireix cap compromís ferm amb el continent

F. C. M. - ACCD

Els països més industrialitzats del món han tornat a fallar a les esperances dipositades en ells per la resta d'estats. Sobretot pel que fa l'Àfrica subsahariana. La reunió del grup del G-8 d'enguany no ha sortit amb cap acord amb xifres i, a més, sense ser vinculant, per tant sense cap mena de validesa més enllà d'un simple compromís moral. El Nord continua oblidant els seus compromisos globals amb la resta d'habitants del planeta. La solidaritat brilla per la seva absència més enllà de declaracions d'intencions que no pas acords polítics que no resolen, ni molt menys, els reptes plantejats.

Les altres xifres macroeconòmiques

Els Objectius del Mil·leni a l'Àfrica subsahariana disten de fer-se realitat ara que estem pràcticament a l'equador de la seva execució. Cap país d'aquesta zona està en la línia adequada ja que actualment els membres del G-8 només destinen anualment 7.000 milions de dòlars a combatre la malària, la sida i la tuberculosi. Recentment, l'Stockholm International Peace Research Institute (Sipri) va fer públiques les xifres de la despesa militar de l'any passat. Més d'un bilió de dòlars es van gastar l'any passat en armament, dels quals la meitat només corresponen als EUA. El resul-

tat d'aquesta elecció de prioritats és que el 13% de la població mundial només té l'1,3% del personal sanitari i que cada dia moren més de 6.000 persones per haver contractat el VIH.

La trobada dels països més poderosos del 2005 va servir per cancel·lar el deute extern a alguns països. En el cas de Moçambic va permetre alliberar recursos per a destinar-los a la vacunació massiva als menors d'edat contra la tos ferina i la diftèria. Això mostra que una actitud decidida per les dues parts permet incidir de manera eficaç en la salut i el benestar dels africans.

Certament, la pobresa és el principal paradigma de la cooperació al desenvolupament. Cada any 18 milions de persones moren a causa de la pobresa al món i actualment encara hi ha una més d'un 40% de persones que viuen amb menys d'un dòlar diari o menys. Ara bé, no cal oblidar que ara hi ha un factor nou a sumar a aquesta problemàtica: el canvi climàtic. En el cas africà la situació té dues situacions extremes: increment de les sequeres i l'extensió del desert per una banda i, per l'altra, l'augment de les inundacions. Aquest és un deute ecològic que el Nord ha contractat amb el Sud. Tot i que les ONGD calculen en més de 50.000 milions de dòlars la inversió a fer per pal·liar aquestes efectes, els membres del G-8 només han ofert 95 milions de dòlars

Vist des del continent afectat

Diamantino Naphossa
UNAC
(Moçambic)

Cada cop que es realitza una conferència per acabar amb la pobresa veiem un cel d'esperança, però aquest no tarda a desaparèixer perquè no passa mai res. En canvi, els pobres i els pagesos són els veritables herois de la lluita contra la pobresa.

Diana Senghor
Institut Panos
d'Àfrica de l'Oest
(Senegal)

La manca de monitoratge pels mitjans occidentals sobre Àfrica és inquietant. S'han centrat en el duel Bush-Putin i en l'escalfament planetari. Falta informació sobre els africans i per als africans amb destí a una audiència internacional. La prioritat és absoluta.

Els 8 directors d'orquestra de la política i l'economia mundial

F. C. M. - ACCD

Cada any es reuneixen en una cimera itinerant vuit dels països més importants del món pel que fa al seu potencial econòmic i militar. El que es decideix, o el que no es decideix a la cimera del G-8, acostuma a ser determinant per a la resta del planeta. Aquestes trobades serveixen per planificar l'economia i la política exterior mundial però sempre en interès dels participants, ja que rarament altres països són convidats. I si ho són sempre és en condició d'observadors com ho ha fet sovint la Xina, Brasil, Sud-àfrica, l'Índia o Mèxic, considerats potències emergents.

El naixement d'aquest organisme va venir arran de la crisi petrolera del 1973 que va posar en una situació molt complicada les economies dels països occidentals, molt dependents d'aquest combustible fòssil. El que va començar com una trobada entre ministres d'Economia i economistes d'Occident, conegut com el Grup de la Biblioteca, es va acabar institucionalitzant a partir del 1975. Aquell any, el president francès Valéry Giscard d'Estaing, després nomenat per a redactar el Tractat constitucional europeu, va convidar diferents caps d'estat. Comptant-hi l'amfitrió, aquests eren en origen sis: la que era aleshores República Federal Alemanya,

Itàlia, Japó, el Regne Unit i els Estats Units. L'any següent s'hi va sumar Canadà i va néixer el que durant molts anys seria el G-7.

Del G-7 al G-8

No va ser fins a la transició definitiva cap a una economia capitalista de Rússia que aquest es va sumar al nou grup. Primer de manera esporàdica a partir del 1991 i de manera definitiva ja el 1998, moment de creació del G-8. No obstant, la presència de Rússia es deu més a la seva fortalesa política i militar que al seu potencial econòmic. La seva influència geoestratègica encara és molt important a Europa i Àsia i, a més, compta amb

un potencial nuclear enorme i també disposa de gran quantitat de recursos energètics.

L'agenda econòmica ha estat sempre present des del seu naixement en les trobades, però les polítiques també hi han pesat molt. Recentment, tot i les reticències d'alguns països, sobretot els EUA, s'hi ha sumat a l'agenda el fenomen del canvi climàtic. No obstant, la majoria de grans problemes sempre queden pendents de resoldre en reunions posteriors. La manca d'acords globals amb compromisos i vinculants per a tothom és una constant en aquestes reunions multilaterals

Desenvolupament agrícola sostenible a Guatemala

E. V. - ACCD

L'ACCD i l'Organització de les Nacions Unides per a l'Agricultura i l'Alimentació (FAO) van signar un acord marc de col·laboració al setembre de 2006 per a dur a terme projectes comuns en matèria d'agricultura, pesca, alimentació i economia rural i, de forma particular, en iniciatives per al desenvolupament d'aquests sectors.

Aquest acord es concreta en diversos projectes, entre els quals hi ha el suport a la formació de grups i organitzacions del Departament de San Marcos i a municipis del sud-oest de Huehuetanango, a Guatemala, que aquest organisme ha dissenyat per a contribuir en la consolidació de l'organització social, el desenvolupament sosteni-

ble dels recursos naturals i les economies locals de les comunitats rurals d'aquest departament i municipis de Huehuetanango.

El projecte, a executar durant tres anys (2007-2010), s'estructura en tres grans línies d'actuació:

⇒ L'acompanyament i enfortiment de grups, comunitats i organitzacions locals, mitjançant la formació i capacitació de dirigents; i la posada en marxa d'una estratègia d'aliances per a la definició de nous actors que incideixin en la construcció d'una política agrària i de desenvolupament rural sostenible de l'àrea del projecte.

⇒ L'adopció d'una agricultura ecològica a partir de la transferència de coneixements de camperol a

camperol mitjançant l'intercanvi d'experiències entre ells en l'aplicació de tecnologies i alternatives sostenibles.

⇒ Formació de petites empreses per a dinamitzar les economies locals, a través de la capacitació i l'aplicació d'instruments vàlids per a la seva integració com a sector productiu al país.

Ajudant a la reorientació de l'agricultura local

Aquestes actuacions van dirigides, específicament, a camperols de la població guatemalenca ubicada principalment a l'àrea rural del país, i en sortiran beneficiades al voltant d'un miler de famílies, productores agrícoles i associacions de municipis en situació de pobresa i extrema pobresa (derivada de la crisi agrària i dels efectes de la tempesta Stan, que va assolir la zona a l'octubre del 2005). Per la seva banda, també es reforcen les capacitats d'intervenció en el desenvolupament rural i de la seguretat alimentària de les comunitats indígenes i no indígenes de la zona a partir de noves formes de gestió de pràctiques de cultiu, nous dissenys de finques i de l'ordenament de les parcel·les. I es capacitaran nous lideratges comunitaris i grups de promotors

N. O. - ACCD

Els projectes

Enfortint els governs de la Costa Carib de Nicaragua

E. V. - ACCD

L'ACCD i el Programa de les Nacions Unides per al Desenvolupament (PNUD) van signar a principis d'aquest any un conveni de col·laboració per a la generació d'aliances i coordinació d'esforços en diversos sectors a Nicaragua: empoderament d'actors, acompanyament en processos i la sistematització i transversalització de bones pràctiques en l'execució dels diversos projectes i programes de desenvolupament que s'executen al país.

En el marc d'aquesta col·laboració, l'Oficina de Nicaragua del PNUD va presentar el projecte Pana Laka amb l'objectiu de recolzar i enfortir, durant el 2007 i el 2008, els governs autònoms i territorials de la Costa del Carib de Nicaragua (Regió Autònoma de l'Atlàntic Nord -RAAN, i Regió Autònoma de l'Atlàntic Sud -RAAS), i pensant també en millorar la coordinació autonòmica i territorial amb els governs municipals i estatals de Nicaragua.

Així, el projecte -dotat en poc més de mig milió d'euros, dels quals l'ACCD n'aporta prop de la meitat per al primer any- ha de contribuir en la millora de la governabilitat d'aquestes regions mitjançant l'enfortiment de les capacitats institucionals i el suport en la construcció de mecanismes financers, de diàleg, de negociació, de resolució de

T. B. - ACCD

conflictes i de concertació dels diversos governs regionals, territorials i comunals de la zona. A més, també contempla la millora de la gestió de l'autonomia regional, tot contribuint en l'aproximació als objectius de desenvolupament del Mil·lenni i el desenvolupament humà dels pobles indígenes i comunitats afrodescendents d'aquestes regions nicaragüenques.

Potenciant les comunitats locals

El projecte es concreta, en l'àmbit de governs autònoms, amb la capacitat i l'enfortiment dels sistemes administratius propis i l'acompanyament en la formulació d'estratègies d'actuació en diver-

sos àmbits. També preveu la posada en marxa de programes de formació de líders i l'enfortiment d'estructures organitzatives dels Consells Regionals, els òrgans que vetllen per a un correcte desenvolupament regional. Des del punt de vista dels governs territorials, implica un acompanyament en la seva organització i l'ajut en la formulació de plans de gestió estratègics.

En el marc d'aquest projecte, a més, les Regions Autònomes tenen previst, en un futur, utilitzar l'experiència de la gestió autonòmica de Catalunya per a millorar els sistemes de gestió, gerència i decisió administrativa- financera de l'Autonomia al Carib de Nicaragua

L'ACCD coneix de primera mà els processos constituents de Bolívia i l'Equador

F.C.M. - ACCD

Els dos països andins estan immersos en una espiral de canvi controlada a través de la modificació dels seus textos constitucionals. Arran del nou escenari provocat per l'arribada d'Evo Morales i de Rafael Correa a les presidències de Bolívia i l'Equador respectivament, els dos governs han endegat un procés que vol modificar les actuals estructures de poder polític i econòmic. L'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD) a través del seu director, Andreu Felip, va voler seguir aquesta evolució del 10 al 22 de juny.

El cas bolivià és el més avançat pel que fa a la modificació del seu marc jurídic. Al mes d'agost d'enguany finalitza la tasca de l'assemblea constituent que ha comptat amb 22 comissions durant un any per tractar els diferents àmbits que s'han d'incloure en la nova constitució. Posteriorment, la nova constitució serà sotmesa a referèndum popular, tot i que falta saber si es sotmetrà a votació popular tot el text sencer o les diferents parts. La delegació catalana es va reunir amb el president de la comissió Visión País, Félix Cárdenas, i el vicepresident de l'assemblea constituent, Roberto Aguilar.

Pel que fa a Equador, les coses acaben de començar. A l'abril hi va haver el referèndum per decidir si es volia fer una nova constitució i el 80% de la població va mostrar-s'hi favorable. En poc temps es faran eleccions a l'assemblea constituent, els seus membres seran els encarregats de redactar un nou paràgraf jurídic que reconegui la realitat social i política del país. Pendants de què entri en funcionament, els representants de l'ACCD van trobar-se amb la ministra d'Affers Estrangers, Maria Fernández Espinosa, i amb membres de la Secretaria Nacional de Planificació y Desarrollo (Senplades), que és el principal interlocutor per a la cooperació estrangera a l'Equador.

Aquestes trobades van servir per establir les bases institucionals de futurs acords arrel del canvi de govern.

El viatge també va servir per fer prospecció de nous projectes de cooperació directa per al 2007 i els propers anys i també per seguir de prop les gestions per a la propera acreditació dels representants de l'ACCD a Bolívia i Equador. Igualment, també es va aprofitar per trobar-se amb membres d'ONGD catalanes que treballen al dos països i també per visitar projectes finançats per l'ACCD com l'educació intercultural bilingüe o per conèixer alguns dels pobles presents a la zona, com els shuar

“Cal entendre el benestar i el desenvolupament des d’una perspectiva global”

E. V. - ACCD

E. V. - ACCD

Mónica Chuji, exsecretària general de comunicació d’Ecuador i candidata a corts constituents. Membre de la comunitat de Sarayaku.

Com definiria la situació actual de l’Ecuador?

L’Ecuador és un país que té molt a dir, que val la pena conèixer de prop. Actualment estem vivint un moment històric amb un canvi social i polític inèdit, i és que mai abans hi havia hagut una democràcia tant participativa i profunda com la que vivim actualment al país amb un 87% dels ciutadans que han confiat en el nostre projecte polític. Per això, ens propo-

sem partir de zero, entendre la situació i les demandes actuals i oferir a la població tot el benestar que es mereix.

Entenent benestar, també, com una eina de desenvolupament?

Creiem que no hi ha benestar sense desenvolupament, ni desenvolupament sense benestar, i entenem aquests dos termes des d’una perspectiva global, perquè pensem que amb la suma de diversos eixos de treball podem aconseguir que tots els equatorians i equatorianes tinguin l’accés a tots els drets socials bàsics.

A quins eixos es refereix?

Una de les prioritats és el treball per l’accés a una educació bàsica a tota la població equatoriana. Tot i així, és obvi que no serveix de res donar pupitres quan no es pot assegurar que aquesta gent tingui menjar cada dia, ni accés a la salut ni a un entorn mediambiental adequat. Per tant, l’aposta va dirigida en aquest sentit: prioritzem l’educació, l’accés a la salut i a una alimentació diària per a tothom.

I en l’àmbit mediambiental?

També ens cal tenir cura del nostre medi ambient perquè és un factor més per al nostre propi desenvolupament. Entre d’altres coses, donem preferència a l’enfortiment de

la sobirania **S**alimentària per a ajuar als nostres camperols.

Des del punt de vista comunicatiu, quins són els principals reptes que assumiu des de la secretaria?

Els canvis que arriben amb el nou govern també són visibles en l’àmbit de la comunicació. Som un govern transparent, democràtic i respectuós amb els drets humans, amb els drets a l’expressió, l’opinió i la premsa. Així, actualment estem treballant fort amb la posada en marxa –si tot va bé, a l’estiu– d’una ràdio nacional que doni veu a tothom, i també d’un nou canal de televisió.

Tot i així, recentment hi ha hagut un conflicte al país per l’enjudiciament del diari “La Hora”. Això no és precisament un exemple de llibertat d’expressió...

L’enjudiciament a “La Hora” es va donar perquè aquest mitjà va confondre la llibertat d’expressió amb la calúmia. Pensem que un mitjà de comunicació no pot culpar un president o a un Govern d’un acte violent com ho va fer “La Hora”. Sigui com sigui, aquest cas ens permet reflexionar i debatre amb profunditat els límits de la llibertat d’expressió

Mediterrània

El Sàhara Occidental s'aferra a l'última oportunitat

F.C.M. - ACCD

L'últim gran conflicte pendent de la descolonització resta pendent encara 30 anys després de què la metròpoli abandonés l'antiga colònia. El Sàhara Occidental va ser deixat a la seva sort per part de l'Estat espanyol el 1975 i avui el seu desenllaç polític encara no està resolt. Mentrestant, altres situacions similars s'han anat resolent, com el cas del Timor Oriental després d'obtenir la independència de l'ocupant, Indonèsia. Ara, el país dels sahrauís torna a tenir una porta oberta. Sota els auspicis de l'ONU, aquests dies s'estan reunint als afores de Nova York delegats del govern sahrauí liderat pel Front Polisario i representants del govern marroquí, el país que va prendre el relleu com a país ocupant.

El Consell de Seguretat de l'ONU ha ofert les seves instal·lacions des del 18 de juny perquè les dues parts enfrontades trobin una solució satisfactòria ben aviat. Sota els auspicis de la resolució 1754 del Consell de Seguretat de l'ONU, aprovada el 30 d'abril d'enguany, les dues posicions estan obligades a negociar sense condicions prèvies. Dos estats limítrofs estan convidats com a observadors a les converses, Algèria i Mauritània. El primer ho fa sobretot per ser el país que acull els refugiats sahrauís als

campes de Tindouf, mentre que el segon ho fa perquè a les acaballes del franquisme l'Estat espanyol va proposar repartir entre el Marroc i Mauritània el Sàhara Occidental, però una ofensiva militar del Front Polisario a Nouakchott va desbaratar l'estratègia mauritana.

Peter van Walsum és el mitjancer encarregat per l'ONU de solventar la papereta que l'organisme internacional ja fa anys que malda de resoldre. L'enfrontament històric i violent entre sahrauís i marroquins no permet albergar moltes esperances, ja que la primera part pretén la independència i la segona només vol concedir una autonomia relativa dins un estat centralitzat. A més, les antigues potències colonials de la zona, els Estats francès i

espanyol, no han ajudat en tots aquests anys a millorar la situació. El context internacional està obert. El precedent de Timor Oriental com a antiga colònia i el cas recent de Montenegro, tots dos independitzats per la via democràtica del referèndum, poden marcar el camí a seguir pels sahrauís. A més, sembla que Kosovo podria seguir el mateix camí de pujar a la comitiva dels nous estats.

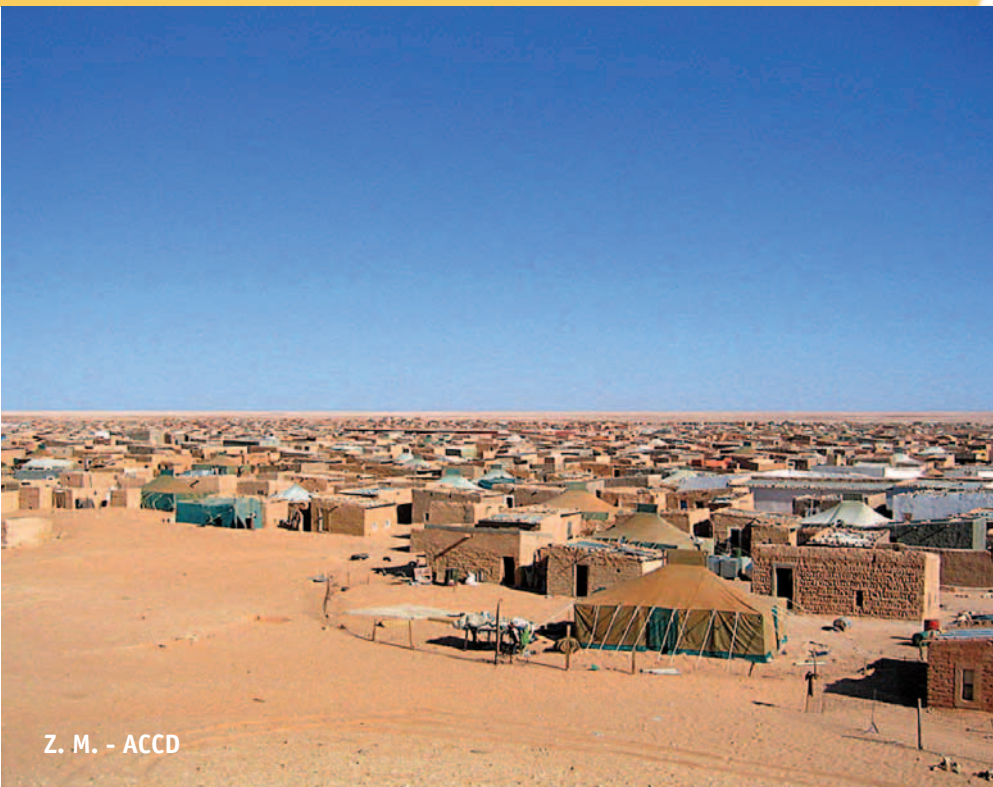
Els negociadors

Segons els analistes internacionals, es confiava que el fill de l'autoritari Hassan II, Mohamed VI, permetria resoldre tots els conflictes pendents al Marroc: democratització, distribució de la riquesa, alliberament de la dona i, com no,

Z. M. - ACCD

Z. M. - ACCD

La Cooperació Catalana al Sàhara Occidental

Projectes (2002-2006)	647.000 €
Convenis(2005-2006)	1.050.000 €
Total	1.697.300 €

el cas del Sàhara Occidental. En tots els àmbits els canvis han estat molt tímids, sinó nuls. Ara es tracta de veure fins on es pot estirar la corda en el territori ocupat. Els encarregats d'esbrinar-ho són els membres de les dues comissions negociadores.

Per part del govern sahrauí, gestionat pel Front Polisario des del 1975, hi ha Mahfoud Alí Baida, president del Parlament i membre

de la secretaria nacional del Front Polisario; Mohamed Hadad, responsable de relacions amb la Missió de Nacions Unides per al Referèndum al Sàhara Occidental (Minurso); el representant del Polisario a l'Estat espanyol, Brahim Ghali; i el representant davant l'ONU, Ahmed Bhuari. També hi van com a consultors Bachir Shgari, assessor del president del Sàhara Occidental, Mohamed Abdelaziz, i el doctor Sidi Omar, delegat del Front Polisa-

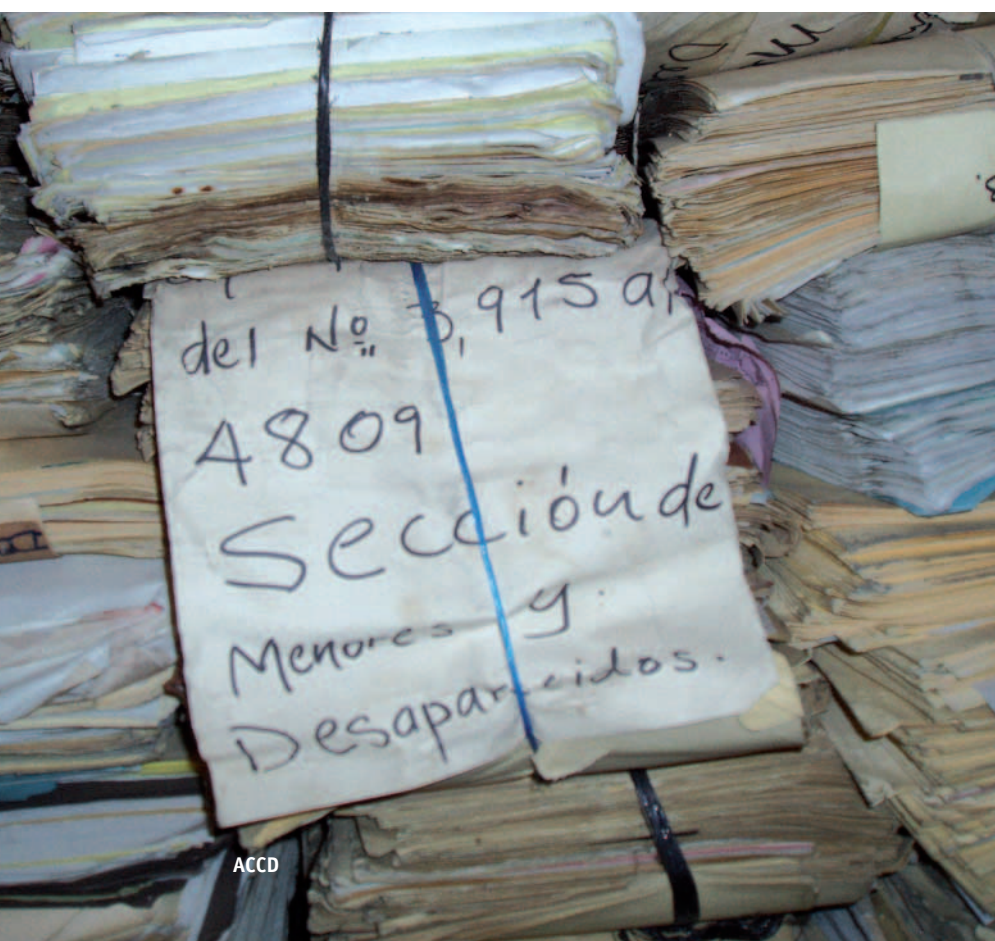
rio a Londres. La contrapart marroquina té per objectiu defensar un pla d'autonomia limitat presentat davant l'ONU a l'abril. La delegació està encapçalada per Chakib Benmussa, ministre d'Interior; Fuad Ali Himma, ministre delegat de l'Interior; Mustafa Yasim Mansuri, cap dels serveis d'espionatge, i Tieb Fassi Fihri, ministre delegat d'Afers Exteriors.

L'antecedent

Els EUA van acollir la darrera gran trobada entre les parts en disputa el 1997, concretament a Houston. Allí, es va acordar realitzar un referèndum d'autodeterminació a partir del darrer cens del territori elaborat pel govern espanyol quan encara estava al país. Les prop de 80.000 persones inscrites i els seus descendents eren les que podrien votar en aquesta hipotètica consulta per decidir el futur del país. Tot i un acord inicial, el govern marroquí va acabar rebutjant-lo. Cal tenir en compte que actualment hi ha uns 150.000 refugiats a Tindouf, mentre que només un 10% de la població dels 260.000 que resta al Sàhara són autòctons. La resta són repoblacions forànies fetes des del 1975 a partir de la Marxa Verda, l'operació marroquina realitzada per ocupar el país. Per tant, decidir qui pot votar és determinant per tenir un resultat o altre en un futur referèndum. I aquest mateix factor va ser el que va encallar l'anterior acord de pau del 1991, igualment infructuós. Ara, el 2007 pot ser l'inici d'un canvi de rumb en el conflicte sota els auspicis de l'ONU, però tot resta obert

La Procuraduría de Drets Humans de Guatemala recupera la memòria històrica per fer justícia

sobre les activitats de la Policia, tals com ordres, antecedents policials i diverses denúncies sobre desapareguts i segrestats durant el període de guerra civil. Donant-li la importància que es mereix, la Procuraduría va iniciar el projecte d'Investigació dels Arxius Històrics de la Policia Nacional per a la preservació i organització dels documents i atorgar-los, a més, un suport digital. Tot això es concreta amb diverses accions, que van des de la neteja dels documents i l'arxivística fins a la posterior lectura de la informació que continguin els documents. Al final de tot el procés, es faran públics tots els documents i la informació que contenen per tal que totes les persones interessades hi puguin tenir accés.

Aquesta és una iniciativa que ha de beneficiar a la població guatemalena. No només la societat civil i les víctimes de les repressions, sinó també a totes les persones que treballen en l'estudi i la investigació i que amb aquesta informació podran reconstruir una part important de la història d'aquest país. I és que tenint en compte que ja existeixen iniciatives anteriors similars a aquesta, és difícil encara ara saber del cert què va passar durant tots aquells anys. I això que al juny de 2004, les dues

E. V. - ACCD

El projecte naix arran de la troballa per part de la Procuraduría de Drets Humans (PDH) de Guatemala d'uns documents que detallen les activitats de la Policia Nacional (PN) i la Policia Nacional Civil (PNC) fins al 1997. En total són entre 50 i 75 milions de folis amb informació sobre des-

aparicions forçades i crims comesos a Guatemala durant els trenta anys de guerra civil que va patir el país entre 1950 i 1996 (any en què es van signar els Acords de Pau).

La troballa, feta a l'estiu del 2005, es concretava en un gruix d'expedients que contenien informació

parts implicades en el conflicte van subscriure un Acord en el qual es reconeixia al poble de Guatemala el dret a assabentar-se de la veritat sobre tots els esdeveniments que van tenir lloc durant els anys de guerra i evitar que es repeteixin, a banda d'enfortir el procés de democratització del país.

En tot cas, l'execució d'aquest projecte d'investigació permetrà sumar la informació obtinguda a la que apareix en els informes elaborats en aquest mateix sentit el 1998 i 1999. Per una banda, el que va fer la Comissió per a l'Aclariment Històric de Guatemala (CEH) – Memòria pel silenci, al 99; i, per l'altra, el projecte de Recuperació de la Memòria Històrica (REHMI), que va elaborar l'Església Catòlica el 1998 sota el títol "Guatemala: mai més" i l'autor del qual, monsenyor Juan José Gerardi, va ser assassinat tot just després de publicar-lo per part de paramilitars que temien ser inculpats amb els informes.

El suport de la Cooperació Catalana i internacional

L'ACCD va signar un acord de col·laboració amb la Institució del Procurador de Drets Humans de Guatemala a l'octubre de 2006 per tal de contribuir i donar suport a aquest projecte d'investigació. En total, hi ha aportat 250.000 euros, a la qual, per cert, també s'hi van sumar les fetes pels governs de Suècia, Suïssa i el Programa de Desenvolupament de les Nacions Unides (PNUD), que n'és el responsable d'administrar aquestes aportacions.

En tot cas, la proposta de treballar amb el Procurador de Drets Humans de Guatemala s'emmarca en la voluntat de l'ACCD d'enfortir les insti-

tucions que vetllen pels drets humans i l'Estat de Dret com a forma de consolidar la pau i la governabilitat democràtica

Sensibilització

Introduint criteris ètics en el món de les finances

E. V. - ACCD

Les finances ètiques són una alternativa a l'actual sistema econòmic i financer internacional, una eina per a la cooperació al desenvolupament i una nova modalitat de consum responsable. Incorporen una perspectiva ètica al procés de finançament i introdueixen el concepte de benefici social en les decisions de les entitats financeres, atorgant-li la mateixa importància que al benefici econòmic com a tal. Es tracta d'un fenomen d'abast mundial que basa la seva força en la incorporació de l'ètica a les decisions diàries d'estalvi i d'inversió i, a més, pot tenir un gran efecte transformador.

A què es destinen les finances ètiques?

Hi ha establerts diversos criteris per a la selecció de projectes als quals es destinen els recursos. Els criteris negatius són els que marquen quines inversions cal evitar, com ara les que tenen a veure amb la producció i venda d'armes, explotacions laborals i ambientals al Sud o la manipulació de l'agricultura. Els criteris positius intenten ser més constructius i demanen una major implicació: respecte als drets humans i activitats que els respectin en països on es vulneren, suport a iniciatives de comerç just i consum responsable, foment de la

igualtat d'oportunitats de gènere i el recolzament al desenvolupament comunitari i local, entre d'altres. L'ètica no només té a veure amb el destí dels fons que administra una determinada entitat financera, sinó que també és important l'impacte social positiu de la seva activitat. En tot cas, les finances ètiques proporcionen vies perquè els estalvis de la gent arribin fins a aquests projectes i també obre la possibilitat perquè diversos inversors decideixin sobre la destinació dels diners que volen invertir.

Què és un banc ètic?

Els bancs són les entitats on les finances ètiques s'han desenvolupat d'una forma més significativa: incorporen criteris ètics en la seva activitat diària amb la particularitat que han de fer compatibles el seu funcionament –i per tant, la generació de beneficis– amb el finançament d'activitats que tinguin un impacte social positiu. Actualment, com encara no tenen un volum de negoci suficient per tenir una xarxa pròpia de sucursals similar a la dels bancs tradicionals, aprofiten la banca telefònica, Internet o l'ús de la xarxa de caixers automàtics d'altres entitats per a dur a terme la seva tasca. Els bancs ètics ofereixen la concessió de crèdits i inversions, a partir, per exemple, d'una fórmula cada cop més estesa entre la societat, i que

són els microcrèdits. Amb aquesta fórmula es concedeixen crèdits a persones que potser no se'ls hi donaria en un sistema bancari tradicional i també ofereix crèdits i préstecs amb condicions molt favorables i d'igualtat, on es dona una relació comercial justa entre les dues parts implicades.

Productes i finances ètiques a Catalunya

Hi ha les cooperatives de crèdit que ofereixen serveis financers i fundacions que presten microcrèdits, a través de la seva xarxa d'oficines o a través d'obres socials. També existeix la possibilitat d'invertir en un fons d'inversió ètic o de tenir un pla de pensió amb criteris d'inversió ètica, productes que ja s'ofereixen en l'oferta bancària actual. A més, algunes de les entitats financeres tradicionals van introduint, cada cop més, productes amb contingut social entre la seva oferta de serveis.

Però això no és la panacea. Les finances ètiques es consideren també una eina per al desenvolupament, però no es pot considerar una eina útil per a totes les condicions de pobresa, mancances i desequilibris d'arreu del món. És una bona alternativa per a caminar cap a un món més just i solidari, però no és un substitutiu de la cooperació al desenvolupament

Ekoos.org, el punt de trobada de totes les fonts d'informació social

D. V. - ACCD

La Fundació Chandra, amb el suport de l'ACCD, engega un nou projecte a internet que vol impulsar el periodisme social facilitant el contacte de professionals dels mitjans de comunicació amb cooperants, membres d'ONG, immigrants i experts en acció humanitària i drets humans, entre altres. Ekoos.org porta poques setmanes en línia i ja compta amb més de 300 fonts d'informació i uns 500 periodistes registrats, 190 dels quals catalans. Un dels objectius del projecte és facilitar als professionals dels mitjans l'exercici d'un periodisme amb més capacitat de transformació social. El lloc web s'organitza per àrees temàtiques i més de 140 categories i subcategories. Els periodistes, un cop registrats, plantegen les seves preguntes en línia i reben la resposta de les fonts d'informació registrades. Mar Vallecillos de la Fundació Chandra ens explica el seu funcionament:

Per què creus que els mitjans, en general, fan una cobertura tan limitada dels temes relacionats amb ONG i moviments socials?

En el cas dels moviments socials més informals o "alternatius" aquesta cobertura és limitada i en negatiu. En el cas de les ONG és limitada, reduccionista i excessivament en positiu: sovint apareixen les ONG com a "bona gent que aju-

D. V. - ACCD

D. V. - ACCD

da" i no pas com a experts que tenen propostes solvents sobre com organitzar-nos o solucionar problemes concrets. Això passa perquè ONG i moviments socials encara no són considerats ni pels mitjans de comunicació ni per l'opinió pública com a actors polítics i socials que tenen molt a dir i que treballen per a la construcció de la nostra societat i del nostre món. També es dóna per la inèrcia i les rutines de producció dels mitjans de comunicació. Però la responsabilitat no és només seva, sinó també de les ONG i els moviments socials en les seves estratègies comunicatives.

Com veus aquestes estratègies de comunicació d'ONG i moviments socials? Què haurien de millorar?

Les ONG tenen el repte de presentar-se, no només com a grups desinteressats de bona gent, sinó com a agents d'incidència política i

social. Al nostre entendre, haurien de canviar una mica el xip: no encaminar els esforços comunicatius només a procurar que es parli d'elles i dels seus projectes, sinó intentar aparèixer als mitjans de comunicació com a fonts transversals d'informació que poden figurar a seccions com les d'Economia, Política o Internacional.

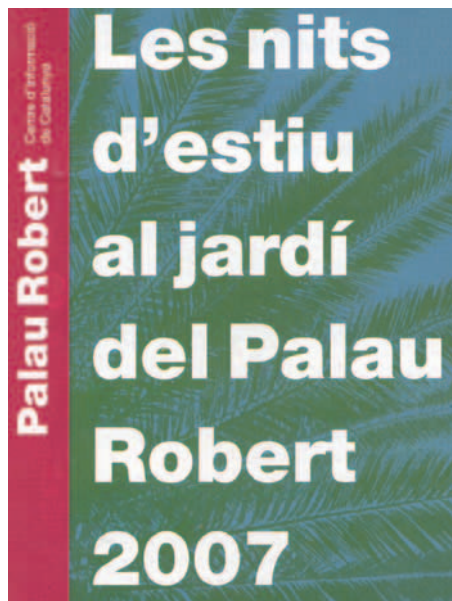
Un projecte com Ekoos.org pot contribuir a la pràctica d'un periodisme més socialment responsable?

Ekoos.org vol ser una eina fàcil i eficaç per als periodistes. L'hem pensada un equip de periodistes que coneixem els mitjans i la tasca periodística i hem intentat que s'ajusti a les seves necessitats. En definitiva, Ekoos.org pot aportar noves fonts d'informació, recuperant la pràctica, cada cop menys comú, d'anar a buscar fonts no oficials i alienes a la nota de premsa que tenim davant

BREUS

El 28 de juny comença una nova edició de les Nits d'Estiu del Palau Robert, dedicades des de fa tres anys a una causa solidària i que compten amb el suport de l'ACCD. L'entrada a tots els concerts del cicle és gratuïta. El públic, no obstant, pot fer una aportació voluntària que enguany es destina íntegrament a UNICEF, l'òrgan de Nacions Unides que té com a objectiu protegir els drets de la infància a tot el món, i que ha posat en marxa una campanya global contra la sida infantil. Jazz, ritmes afrolatins i àrabs i cançons d'autor conformen l'oferta, cada dijous fins el 26 de juliol. Metges sense Fronteres i ACNUR van ser les dues ONG beneficiàries dels cicles de 2005 i 2006.

Arriben les Nits d'Estiu solidàries del Palau Robert

El IX Fòrum dels Drets Humans per la participació ciutadana i la transformació social

El Fòrum d'enguany, organitzat per Cooperació amb el suport de l'ACCD, ha estat un espai de debat, formació, reflexió i anàlisi crítica sobre experiències sobre experiències de participació ciutadana a països del Sud i del Nord, dels agents institucionals i de la societat civil organitzada, fonamentalment d'àmbit local. Quina participació ciutadana s'està duent a terme? A través de quins processos? Quins instruments hi ha? Quin és el paper de les dones en aquesta participació? Són algunes de les qüestions que s'hi han tractat.

Beques per a estades joves catalans a les oficines de l'UNIFEM

L'ACCD i UNIFEM (Fons de Desenvolupament de Nacions Unides per a les Dones) van signar el 2006 un conveni de col·laboració per acompanyar iniciatives d'UNIFEM per l'empoderament de les dones en l'àmbit dels drets humans, econòmics, la reducció de la pobresa i la lluita contra la violència sexista. Així s'estableix per primer cop la dotació de beques per a quatre joves coooperants catalans que, a partir de setembre, faran tasques de suport a les oficines regionals i subregionals d'UNIFEM a Marroc, Uruguai, Equador i Guatemala.

Primera trobada de defensors dels drets humans magribins a Barcelona

Organitzada per Elcàlam (Comitè de defensa dels drets humans al Magrib) i amb el suport de l'ACCD, del 31 de maig a l'1 de juny, cinc membres d'associacions magribines de drets humans van venir a Barcelona amb el doble propòsit de donar a conèixer als agents polítics i socials catalans la situació actual dels drets humans al Marroc, Algèria i Tunísia i contribuir a crear una xarxa de suport a les associacions de drets humans magribines. Actualment, encara no estan plenament garantits aquests drets elementals.

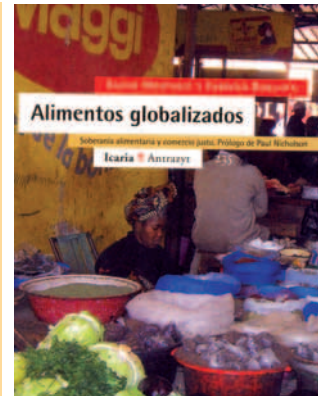
Relacions Sud-Nord 2006: Què fem a Catalunya?

La Federació Catalana d'ONG per al Desenvolupament (FCONGD) va presentar el 12 de juny a Barcelona "Relacions Sud-Nord 2006, Què fem a Catalunya", que analitza la conjuntura internacional i l'acció dels governs espanyol i català, i la d'altres actors socials que fan cooperació com ara els municipis o les empreses. A la publicació tenen un espai destacat alguns dels temes que marcaran l'agenda futura de les ONGD: la incidència política, la relació amb les empreses, les relacions i les polítiques de gènere, o la percepció social i la transparència. L'edició ha comptat amb l'ajut de l'ACCD.

Cultura solidària

800 milions de persones, la majoria en l'àmbit rural, pateixen malnutrició al món. Davant la tendència de Nacions Unides i la majoria de països del Nord de combatre la fam mitjançant la seguretat alimentària, els moviments camperols del Sud, agrupats a l'entorn de Via Campesina i altres moviments socials, defensen un concepte alternatiu: la sobirania alimentària o el dret dels pobles a decidir què, quan i com produeixen i, sobretot, com ho comercialitzen. Montagut i Dogliotti expliquen el fracàs del model de la gran agroindústria i la

"revolució verda" com a estratègies per combatre la fam al món i formulen les característiques principals de la sobirania alimentària: prioritzar la producció local d'aliments, reforma agrària, protecció contra el dumping dels països del Nord, rebuig als organismes genèticament modificats (OGM) i, en definitiva, que els pobles recuperin la seva capacitat de definir com han de ser les polítiques agràries i de producció d'aliments. Sense sobirania alimentària, els països no són agents del seu desenvolupament agrícola i econòmic.

Alimentos globalizados

**Xavier Montagut
i Fabrizio Dogliotti
Icaria / Antrazyt**

Els Mejía Godoy

La revolució sandinista té banda sonora, la interpretada pels germans Carlos i Luis Enrique Mejía Godoy acompanyat pels "de Palacagüina". Reinterpretant el folclor musical d'Amèrica Central van fer himnes generacionals per als que als vuitanta lluitaven contra les dictadures militars i els paramilitars i a favor de la pau i la justícia social.

"Fronteres" al CCCB

Les desigualtats sovint no tenen separacions físiques. Per això hi ha la tendència a crear barreres de tota mena per separar rics de pobres, sobretot per part dels que estan a dalt. Alçar un suposat mur de protecció aïlla el poderós i l'allibera de teòriques contaminacions. Aquest motiu justifica, segons alguns, els murs de Ceuta i Melilla, del Río Grande o el de Palestina. No obstant, aïllar els problemes no els soluciona.

www.alternativaglobal.org

Diferents ONGD s'han unit per presentar un model alterglobalitzador des de la xarxa. Càritas, Vols, Mans Unides, Justícia i Pau i Alternativa 3 han promogut un espai didàctic per explicar quina és la situació actual al món. Les desigualtats existents entre les diferents realitats socials permeten copsar de manera molt ràpida que alguna cosa no quadra.

Ladenúnc!a

FOTO: FRANCESC PARÉS - IGMAN
LLOC: SARAJEVO